

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De abstinentia eius, & de cilicio, quod gestauit. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT VII.

De abstinentia eius, & cilicio quod gestauit.

NOuus igitur miles Christi, sub caltris Carthusianorum stabat intrepidus. Nec tadio cellę vincitur intus, nec laboris exercitio frangitur foris; sed sicut bonus claustralis, fit custos cordis & oris. Etenim agrum cordis sui districta examinatione quotidie visitans, diligenter excoluit, spinas vitiorum eradican- do, ac virtutum semina inserendo. Itaque bellum spirituale aduersus carnem & sanguinem assumens, quo citius mundi rectorem, principem tenebrarum diabolum prosterne- ret, strenuē contra seipsum in loco solitudinis armatur. Non ergo se palpat, vt delicatus; nec sibi parcat, quasi sit debilis; nec se excusat, tanquam innoxius; nec pœnitentiam differt, sicut negli- gens & repidus seruus: sed memor iniquitatum suarum antiqua- rum, spiritum contritionis concepit, & faciem Christi placare desiderans, carnem suam cum vitijs & concupiscentijs pro no- mine Iesu crucifixit. Tenero namque corpusculo, crebra ieiunia indixit; ab esu carniū (sicut mos ordinis est) & à multis lici- eis abstinuit. Vigiliis noctis prolongauit; somni torporem stā- do, orando, genu flectendo ab oculis excussit; atque in spiritu feruoris, corpus spiritui seruire coëgit.

2. Lumbos quoque suos cilicio asperissimo & nodoso præcin- xit, ne caro lasciuens titillaret; fortiq̄ pudicitiaē vigore renes constringens; pellem & carnem pro anima fideliter exposuit. Vnde ad literam, veraciter prophetae verbum in psalmo imple- uit, vt merito dicere posset: *Ego autem, cum mihi molesti essent, in-* Psal. 43.
duebar cilicio. Qui sunt isti, ô bone magister, tibi in claustro infesti, Caro certē concupiscens, mundus alliciens, & diabolus tentans. Mirum, si in hac solitudine tentationes habes, vbi iam à secularibus longē degis. Non sum securus, nec ego, nec ali- quis in corpore peccati constitutus. Sed ne vincar affectioni- bus prauis, aut mouear exemplis malis, quæsuī locum solitudi- nis; sub maiori spe diuinæ protectionis. Et quidem Christus nū- quam fuit tam apertē tentatus, nisi cum intrasset desertum, & ie- iunasset à cibis, qui tamen liber erat à passionibus cunctis. Ita- que, ego qui peccator sum, vt Deo meo ampliūs satisfaciam, subtraxi me à turbis; humiliavi in ieiunio animam meam, vt o- ratio mea in sinu meo conuertatur. Retulit mihi quædam de- uota soror, quam ipse conuertit; quod post mortem eius, cili- cium magistri Gerardi vidisset, & manibus contrectasset, quia valde longum & asperum fuit, & multos nodos habuit, ad gra- uio- rem pœnam ipsi insignendam.

CAPVT